

Megilat Ester,

<https://hdl.handle.net/1874/381922>

ריה בימי אח' שורש הוא אח' של הנגיד מהדור השני שבעז
ויעש ריבס ומאה נסיך נהנו מתקופה של כהן מושבת המלך אח' שורש על
כס אמלכון או אישר בשושן הבירה בשנות שלוש למלכו עשה
משתה לכלי שריו עיריו היל פרם ומרדי הפרתנים וושע
המודיניות לפניו בהראתו אתיישר כבוד מלכתו ואה' יקר
הפוארת נדולתו ימים רבים שמנועים ומאות ימים וכמלוואת המלך
הארה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למג'דול
ויערך במלון משתה שבעה ימים בהצלה גנט בירון המלך הור כרפס
ובמלחת האוז בחכלה בירין וארגמן על נורי כסק ועמור ישמש מטבח
זה בוכסף על רצפת בהטעו שודר וסחרת והשקרת כליזה
וכלים ממלכים שעונים ויין מלכות רבכיד המלך והשתתת כדריאן
אנס כיכון סדר המלך עיר כלרב בית ליעשות ברצון איש ואיש
גמושת המלכה עשתה משתה משם בירת המלכות
אשר למלך אח' שורש ביום השבי עיכטוב לב המלך בין אמר
לכה מיין בזאת חרבונא בנה ואבקתא זתרכוס שביין
הסריסים המשערת מעת פניהם המלך אח' שורש לרבייאת וושני
המלך לפניה המלך בכת רמלכות להראות היינמים והשרبات
יפיה כי טובת מראה היא ותמאן המלכה והשלבונו ברבר
מלך אשר ביד הסריסים ויקצת המלך מאר וחמתו בירלה
בו . . . ויאמר המלך להכנים ידיע העתים כין
ברה המלך לפני גלידי דת ותולין וחקרא באלו כרשנא שהר
אדמתא תריש נמרם נרכנא ממוקן שביני שרי פרם ומרדי
רא פניהם המלך הישבים ראיינה במלכות ברתמה לעישור
במלחה ושתי צל אשר לא עשתה את מאמר המלך אח' שורש
ביד הסריסים . . . ויאמר מומקן פניה המלך והשרבים
לא יעל המלך לכדו עורה וושני גמלבה כייל כל השרבים ויעל
כל היינמים אשר בכל מדינות המלך אח' שורש כי לא דבר
המלך עיל כל הרים להבזות בעיריה בזיניה נאמר מכם המלך
אח' שורש אמר להביא את וושני הנילקה לפניו ולא בא
והיום הוה האכרנה שרות פרם ומרדי אשר שם עז את דבר

ויאמר מלך אחשדרון לאסתר המלכה ולמלך היהודים
בזה מנזה תאטרו את תלוי על רצין על אשר שלח ידובי יהודים ואתנו
כתוב על היהודים כתוב בצעני ניכנס בשם המלך והתמוד בצעת המלך כיכתנו
אשר נכח במשה הנולד ונחתם בנתכיצת המלך א' אין השיב ויקרא אוספר
המלך בצעת היה באחריש השלייש והוא חרש סיכון בישר ויעשרים ב-
ויבתככל אשר צוה מרדכי אלה יהודים ועל האחשדרפנס והפהות וועל
המרינה אשר מרדו עיד כוששב עזערם ומאה נמרינה ומרינה
כך תבו יעס כלישנו ואל היהודים בכחםם וכלי שונכוי כתוב בטיב
המלך אחשדרשו יהת בנכיצת המלך ויעלה ספרם ביד הרציך בסוסי
רכבי הרכש האחשדרנים בני הרמנים אשר נתן המלך ליהודים אשר נכב
עדו עיר לה קהלו ויעבר על נפשם לה שמיד להרג ולאבד את נכר היל יענ
ומרינה הצרים אתם נטול נשים ושולמים לבוז ביזאדר בכל מדינתה המלך
אחשדרשו בשלו עשרה עישר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר פה שקי רכטה
לונתך בתכל מרדינה ומרינה גרויל כל העם וליהוות היהודים יעזוד עז
ליום זה לה גרים מאיביהם הרצים רכבי הרכש האחשדרנים צא מבהלים
ויהופיב בדרכם המלך והדנתנה בישועה הבירה ומרדי יצא
מלפני המלך בלבוש מלכות הכלת והור מעטרת זהב נורה ותכיד בו זאנם
והעיר ישוין צלה והשנה לה יהודים ההתארה והשנה וישין ויקר ובכל
מרינה ומרדינה ובכל יער ועיר מקומם אשר דבר המלך ודתו מכנייע טנה
וישוון יהודים משתריו יוסט וורבים מימי הארץ מתקדים בכינוס פלח
היהודים עליהם ובשניהם עשר הריש הוא חדש אדר בשושה יער ווקאו
הגי עבר המלך וודתו להיעשות ביום אשר שבר אויב היהודים לשלוננה
ונחבור הוא אשר ישפט היהודים במאה בענאות נקהי יהודים ביערים
בכל מדינתה המלך אחשדרשו לשלה יד במקש ריעוב ואישרא עבר
בפניהם נפל פחדם עלה יעלם היימיב וכלי שירה מדיניותה האחשדרפנס
והפחדו יעיש יהודים אשר למלך מנשאיכם את היהודים בכינוף
פחר מרדכי עלייהם כי גדור מרדכי בבית המלך ושמיעו הולך בכלי
המדינות כיהאי שמרדי חולך וגדור ויקור היהודים בכרי איבריהם
מכת הרוב והרגנו אבָּן ויעזיזו בשגנאותם כר-צונם
ובישועה הבירה הרנו היהודים ואבר רחמים מאור

פניה ותצוהו על מרדכי לודיעתנה זה והואיל מה זה יוצא
לרחובות העיר אשר לפניו שער המלך ונדרלו מרדכי
את פרשת הכסף אשר אמרה חמי לשкол יכל נזיה המכ
אברם ואתר פתנין כתוב הרדה אשר נקבעו עלייה להיש
הראות אחשדר ולהגיד לה ולצאות עלייה לבוא אל
לבך שמלפניו יכל עמיה ויבא הרקון גדר לאחד את
חסטר לה קורת צוהו ואל מרדכי כל עבדי המלך ויעספ
דייעב איש כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך וא
שר לא יקרא אותה דרכו לה מיה תלבד מאשר יושיט
גרבייה הΖהוב והיה ואניא נקראות לבוא אל המלך ז
גדר מלמרדכי אהרכר אסתר ויאמר מרדכי לה שיב
דני בנצח לה מלט בית המלך מכל היהודים כי
יעת הזאת רוח והצלחה עמדו ליהודים ממקום אחר
אברהומי יודיע אם ליעת כזאת הגיעה למלכותות וא
אל מרדכי לר בנוס את כל היהודים הגניזאים בכינוי
אכלו ואל תשחו שלשת ימים לילה ווינט אונזע
בו אל המלך אשר לא אדרת וכאייר אבא ז אבנ
בל איש צורה עליו אסתר ויהוד ביום השלישי והל
- - - - -
בית המלכות נכחפהה הביתה יהיבראות המלך וא
מדת בהצלב נושא החן ביענו ווישט המלך לא אחר ז
ישר בידיו ותקרב אסתר ותגיע בראש השרב בטוי וא
ראשת הרה מלכה וממה בקשה רק עד חצי המלכות ווינז
יסתר אם יכל המלך טוב יבוא המלך והמן היומא אל
שתי רועו אמר המלך מהרו אתרבנין ליישותה אתרז
מלך והמן אל המשתה אשר יעשתה אסתר ויאמרו
בישתה הייזמה שאלהך ווינזילך ומה בקשה רק עד
ג'יעשותה עז אסתר ותאמר ישאלתי ובקשה אם נזא
אם יכל המלך טוב לחתה את ישאלתי ולייעשותה את בקע
גבין אל המשתה אשר איזשה לרבות מהר איזשה כו

ימראה מנהו בזבזנו לשלהי בכרדי לברדו
עימנרכיו בקשרם להשמד את כל היהודים
בזה אחשורוש עיבן רדכי בחדש הראשון רואחד
זים עשרה למלך אחשורוש הפל פור הוא הוכרל
בליזוס נחדרש לחדש שנותם עשרה הוא חדש אדר
ויאמר המלך למלך אהשורי שגען עטם אחד מפזר
עמים בכבר מדיניות מלכזה ודרתיהם שנotta מכליהם
מלך אגס עישם ולמלך דאיין ישוה להניחם אמר עז
הבל אברם עשרה לאפיק בכרכר כספא שקול על
אהה להביא אל גני המלך ויכר המלך את עטבי צו
ה להמן בין המדרה ואגנץ זר יהודים סוי אמר
הכסף נתון לך והיעב ליעשותם כטיב כעניד ריקרא
בחדש הראשון בשלוisha עשר ישבו כתר בככל
זק אל אהשר רפניהם מלך ואל הפחות אשר עז
נה ואל ישר עטם ויעם מרינה ומידינה בכתב יהוב נא
המלך אהשורי שנסכת בונחתם בטבעת המלך
דיבcid הרציכ אל מלך מדינות המלך להשמד להן
בר יהודים נניערו עז זקן תפוניים בסוכם אחד
שר חדש שנק עשרה הוא חדש אדר ושלומ לבון
בלה נתקדמת מדרינה ומדיינה גלויה נכל העצים מהווים
זה הרציכ צוא רוחפים בדבר המלך וודה נתנה
דרה והמלך והמן עשבו לשתחווה הירUSHAIL נבוכה
ומרדייד עטכל אשר נעשה ויקרי עיבן רדכי את
שש קואפר או יצא בתוק העיר או יצא זיקה נדוליה
עד לפניו שעז המלך ביאין לבוא אלישע מלך
ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודרתו
דור ליהודים ויזום ובכיו מספר שקו אפר יצע לרבים
יערות אחר וסריםיה וינגידו לה ותתחל המלכה
הבריב להלביש את מרדכי יהודה סירשקו מעילו
וקראסטר להתרמם כריסטוס המלך אשר הימיד

בניהם נבנה אוצרה הירודית
ארידם ברים והוא בא מספרה
לפניה המלך ויאמר המלך לא סוף
הבירת הרגנת הרים והוא בדרכם
יעשרת בתניר הבניין בשאר מדיניותו
שאלה תרונו נתקל ומזה בקשה
אסתר אבא עיר המלך נטוב צדק נב
בישושן ליעשות כדרת הרים ואת עז
עליה עז יאמר הנולך להיעשו
ואת עישת הבניין תלוי ויקח לו
בישושן גמבלים ארבעה עשר רוח
וישאר היהודים אישר במדינתו
ירנבי שבסנווה מאיבת הרים והרוגן
וישב עזם אלף ובבזה לא שלחו
יעשר להדריש אדר ונוח באביב
אתו יוסמישת הרים וצמחה והירוח
נקה לו בשירושה יעשר בו ואחר
בחמשה יעשרה ישרבו ויעשה אתו יונן
מן היהודים מה בראשו ישבים בימי
יום ארבעה יעשר להדריש אדר עז
ומשלחת מנות איש לר עז ויכר
הרבריס האלה ווישלה ספריכא
בכל מדינות המלך אה שורוש
לקים עליהם להיות יעשים אתי
להדריש אדר ואתי יומם חמישה יע
כמם אישרנה וובהם היהודים מ...
נរף להסנין לשמה ומאנ...
אורם ימי מישת הרים ושבה ומיש...
ומרגנות ראבינים וכבר היהודים

לעשות ואתאשר כתב מרדכי אליהם כי
הנמרגאה נגין צרר כל היהודים חשב על יהוה
לאברם והפלפור הוא הנורל להם ו לא כרבות
לפניהם מלך אמר עזם הספר יישוב מה שבתו הר
אשר חשב על היהודים יעל ראיות תלאותו אורה
על העין צל בקרוא ליניכים האלה הפורים על ים
הפור יעלאן על כל דברי האגרת הרוזאת מה ראה
כבר ו מה החני עלייהם קימוק בקבל היהודים עלי
ו יערץ עזם ויעלה כל הנלוים עלייהם ולא יעבור רה
יעשים אותה ישג הימיכ האלה בכחכם וכזמןם בכם
שנה ו שענה והימיכ האלה נזכיר וניעש בכלו
ודור משפחה ומ משפחה מדינה ומ מדינה וועיר וועיר
ו ימי הפורים האלה לא יעבור מ תוך היהודים כו
ולאיסוף מזרעים
אסתר המלכה בת אביהילו מרדכי היהודים אורה
תקפליק באת אגרת הפורים הואה השניתו יש
ספר אל כל היהודים אל ישבי עזם עישרים ומ מא
מדינה מלכה אחשורי שדרבי שלום ואמת לנו
אתימי הפורים האלה בזמניהם באיש רקם עלי
מרדי היהודים ואסתר המלכה וכאישר רקם עלי
נפישם ויעל זריעם ברבי הזומות וויעתקתם ומ מא
אסתרא קים דברי הפורים האלה ונזכר
בספר
המלך אהישר שמש על הארן ואיר
ונבל במעשה רתקפו ונבורתו ולפ-שר
ברית מרדכי איש ברלו המלך הרואד
בתובים על ספר דברי הימים למרכי מדין ופה
כימרדכי היהודים מינה למלך אהישור וויגת
לי יהודים ורוציו להוב אליו ודרש טוב ריבעמו ורב
שלום לכל זרע

אִישׁ
פְּרִשְׁתָּנְדְּרִיאַ
רֶלְפָהַ
אַסְפָּתָאַ
פְּוֹרְתָּאַ
אַדְלָאַ
אַרְיְדָתָאַ
פְּרִמְשָׁתָאַ
אַרְיִסְיַ
אַרְדִּיַ
רִידָתָאַ

וְרַחֲמָלֶךְ אֲהַשּׁוֹרֵשׁ לְאִסְתַּרְתָּרָה מֶלֶכה וְלִמְרַדְכִּיהַהְוָרִיד
אֲסֻתָּרָאתָתוֹ יְלִרְצָעֵל אֲשֶׁר שָׁלַחַ יְהוּדִים בְּיָבוֹא
יְסַכְּטָבְכִּינְכְּבָשָׂם הַמֶּלֶךְ וְהַתְּמוּבָטְכִּיעַת הַמֶּלֶךְ
סְהַמְּלֶךְ דָּנוֹהָתָם בְּנַכְּבָעָת הַמֶּלֶךְ אַיִלְהָשִׁיבָה וַיַּקְרָא סְפָר
זְאַבְדָּשָׁה הַשְּׁלִישִׁי הוּא חֲרִישְׁכִּין בְּשָׂרוּשָׂה וַיַּעֲשֵׂר
אַרְצָה מְרַדְכִּיאַל הַיְהוּדִים וְאַל הַאֲחַשְׁרַפְּנָכָו הַפְּחוֹת
מְהֻדוּעַרְכּוּשָׁשְׁכְּבִּזְעַעַשְׁרִים וּמִאַה נְדִינָה וּמוֹתָה
סְכִלְישָׁנוֹוָל הַיְהוּדִים בְּכַתְבָם וְכַרְישָׁנוֹכָו כַּתְבָבִשׁ
שְׁוַיְחַתְבַּנְכָעָת הַמֶּלֶךְ וַיַּשְׁלַח סְפִירַבְּיְרַהְצִיכְ בְּכָ
אֲהַשְׁתְּרַנְּסָבְנִי הַרְמָכִיכָאַשְׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לְיְהוּדִים אֲשֶׁר
זָלְלַיְנְדַעַל נְפָשָׁם לְהַשְׁנִידְלָהָרָג וּלְאַבְדָ אַתְכָרְחִי
אַתְמָטָלְנוֹשִׁים וּשְׁלַמְכָזְבָוְיכָאַחֲרָכְלִידְעָתָה
לְוַיְשָׁה עַשְׁרַלְחָדְשִׁשְׁנִים עַשְׁרַה וְאַחֲרַשְׁאַדְרָפְתִשְׁנָרָה
מְדִינָה וּמְדִינָה גְּרוּיְכָל הַעֲמִים וּלְהִוְתְּרִיְהָדִיכָעָה
סְמָאַבְיָהָבְהַרְצִיכְרַכְבִּיהַרְכִּשְׁהַרְנִיכְצָאַמְבָ
הַמֶּלֶךְ וְהַרְתָּגָתָה בְּשִׁוְיזָהְבִּירָה
וּמְרַדְכִּי
לְבּוֹשְׁמָלְכָותְהַכְּלָתְהַוְּרַוְעַטְרָתְזְהַבְּגָרוֹה וְתְכִרְבִּזְוִיְזָן
זְלָה וּשְׁמָמָה לְיְהָוָבְהַהְאָוָרְהַוְיְשָׁמָה וּשְׁזָנוֹיְקָרְוָה
וּבְכָל עַירְוַיְרַמְקָסְאַשְׁר דְבַרְהַמֶּלֶךְ וְדַתְוָמְנִיכְעַשְׁבָ
בְּמִשְׁתְּהִוְיָסְטְוּבְרַבְיִם עַמִּיְהָאַרְיִינְמְוִתְהַרְבִּיכְנָפָל
בְּבַעֲנָמָעַשְׁרַחְדִּישָׁה וְאַחֲרַשְׁאַדְרָבְשִׁוְשָׁה עַשְׁרַיְוְבָ
דְּרוֹדְתְּזָוְהַעֲשָׁוְתְבִיְסָאַשְׁר שְׁבָרְאַבְיְהָוָדִים לִשְׁלָוָה
גְּרִישְׁלָטוֹהָיְהָוָדִים לְיִשְׁרָהִידְבְּנִמְבָקְשִׁרְעַבְוָאַיְשָׁרָאַעַזְמָנְקָרְהָוָה
מְלֶךְ אֲחַשְׁוֹרִישׁ לְיִשְׁרָהִידְבְּנִמְבָקְשִׁרְעַבְוָאַיְשָׁרָאַעַזְמָנְקָרְהָוָה
פְּחַדְמָעַל כְּל הַיְמָיִבְכִּירִיְהַמְּדִינָה וְהַאֲשָׁרְדָנָה
הַמְּרַאָה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מְנִשְׁאָאִיכְאַתְהָוָדִיכְכְּנָפָל
לִיהְמָכְנְדוֹלְמְרַדְכִּיבְבִּיתְהַמֶּלֶךְ וּשְׁמִינְזָוְהָלָךְ בְּכָל
אַיִשְׁמָרְדִּיכְהָוָלָךְ וּגְדוֹלְוְיכְהָיְהָוָדִיכְבְּכָל אַיִרְ
גְּנוֹאַבְיָהְנָזְעַזְמָנְזָוְהָלָךְ בְּשַׁנְאַיְרָהָבְכְּרָה
דָּהְהָרָגְנְהָוָדִים וְאַבְרָהָמְשָׁמִישָׁמָאַוָּה

ריה בימי אחשורוש הוא אחישורוש המלך מהרויזר כויש שבין
ויעשרים ומאה מדינה ביום מסה ההפכש בתה המלך אחשורוש על
כסא מלכותו איש רב שושן הבירה בשנת שלוש למלכו עשרה
משה למלך שריוזר הייל פרס ומורי הפרתמים ושר
המרינוות לפניו בהראתו אהיער כבוד מלכתו ואתיך
תפארת נזהרתנו ימים רבים שמוניכס ומאות יוכנמלות את הניטם
הארה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגrole
ויערך קטע משתה שכעת ימים בהצער גנט בירן המלך הירכוף
ותנלה אהוז בהבליבון וארגמן על נלי כספרוי צמוד ישענות
זה בוכק אל רצפתה ברהט וושודר וסחרת והשקבות בכלי זהב
וכלים ממלים שונים ויומלכה רבעכיד הנדר והשתה כדרת אין
אנככין ספר המלך עיר כל רב ביתו לעישות ברצון איש ואיש
נסותה המלכה עשתה משתה נשיכ בירת מלכות
אשר לנכל אחשורוש ביום השכיע כטוב לב המלך בין אמר
למהומ בזורה הרבונא בנה ואבנתה זתרככם שכיע
הסמכה המשרתם את פני המלך אחשורוש רבבאי אהויש
המלכה לפניה המלך בכתה מלכה להראותה יזמים והשרים את
יפיה כיטובה תמרה היא ותמאן המלכה ושת לבואابرבר
המלך אשר ביהרפיסים ויקצת המלך מאור והמנתו ביזרדה
בו ויאמר המלך לחכמים דיעת העיתים כינן
רביה המלך לפניה כל דיעת ווריין וחקרב אליו יברישנא שתר
אדמתא הרישיט מרם נרסנא מכוקן שכיע שריפרס ונדרי
ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות ברהנוה לעישור
במלכה ושתיל לאשר לא עשתה אמר המלך אהויש
ביר הרפיסים ויאמר מומך לפניה המלך והשרים
לאיעלה המלך לכדו יעורה ושריג מלכה כייל כל הרפיסים ויעיר
כל יזמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש כי לא דבר
המלך יעל להנשים להבות בעילין בזינרין אמר המלך
ויהי יזשה רבא ריא ארבי זעיר המלך לפינוי לא בא...
G E S C H
V A N
D E V R O U W E W
V A N D E N H E E R H O O
J. C. SWIJGHUISEN G

וְאָמַר הַמֶּלֶךְ אֲחִישׁוֹר שֶׁאָסֵת הַמֶּלֶךְ
בַּתְּהִמְצֵן גַּהְתִּיל אָסֵת תְּלוּעַלְהִיְעַן עַל אֲשֶׁר
כַּתְּבוּל הַיְהוּדִים כְּטֻב בְּצִינְכֶם בְּשָׁם הַמֶּלֶךְ וְחַתְּמָן
אֲשֶׁר נִכְתְּבָכְלִשְׁמָה הַנְּלָדָנוּנָהוּם בְּנַכְּיַעַת הַמֶּלֶךְ אֲחִישׁוֹר
הַמֶּלֶךְ בְּיַעַת הַהִיא אֲבַחֲדָשָׁה שְׁלִישִׁי הַאֲחִירִשְׁכִּין
וַיִּכְתְּבֵכְלָא אֲשֶׁר צָוָה מְרַדְכִּי אֶל הַיְהוּדִים וְאֶל הָאָהָרֹן
הַמְּרִינְגָּה אֲשֶׁר מְהֻרוּזְרֻכּוּשׁ שְׁבִיעַוּשְׁרִים וּכְנָא
כְּכַתְּבָה יוּכְבִּזְבְּלִשְׁנוּ וְאֶל הַיְהוּדִים כְּכַתְּבָם וְ
הַמֶּלֶךְ אֲחִישׁוֹר שֶׁוְיהַת בְּנַכְּיַעַת הַמֶּלֶךְ וְיַעֲלֵחַ סְפִּרְתָּה
רְכֵבִי הַרְכֵּשׁ הָאָרִישׁ תְּרִזְנִים בְּנֵי הַרְמִיכִים אֲשֶׁר נִתְּנוּ
עַירְוִינְדָּר לְהַקְּרָל לוּצְנְרִיעְלְמָנְפְשָׁם לְהַשְּׁמִיד לְהַתְּנִזְנָה
וּמִרְנָה הַצְּרִים אֲתִמְתָּא וְנִשְׁזָב וְשְׁלָמָלְבָה בְּיוֹכָא
אֲחִישׁוֹר שֶׁבְּשִׁלְוָשָׁה עַשְׁר לְחָדְשׁ שְׁנִים עַשְׁר הוּא
לְהַנִּתְּנוּ רְתְּבָל מְדִינָה וּמִרְנָה גְּנוּי לְכָל הַיְעִינִים וּלְ
לְיָוָמָה הַדְּגָנָקָם אֲבִיהָבָה הַרְצִים רְכֵבִי הַרְכֵּשָׁה
וְהַוּלִים בְּרַבְרַה הַמֶּלֶךְ הַדְּגָנָתָה בְּשִׁוְיזָה בְּיַרְהָה
מַלְפִּנְיָה הַמֶּלֶךְ בְּלְכֹוּשׁ מְלֹכּוֹת הַכְּלָתָה וְהַרְעִיטָתָה
וְהַיְזָרְשִׁיְעָן צָהָלה וְשִׁמְחָה לְיַהוּדָה וְהַאֲרוֹהָשׁ
מִרְנָה וּמִרְנָה וּבְכָל עַירְוִינְדָר מִקְסָם אֲשֶׁר דָבָר הַמֶּלֶךְ
וַיְשִׁזְוּ לְיַהְוִידִים בְּמִשְׁתַּחַווֹס טְבוֹר כְּבִסְמִיעַמִּיהָאָרִי
הַיְהוּדִים עַל הַכְּסֵבְשָׁנִים עַשְׁר חְדִשָּׁה וְאֲחִרְשָׁאָדָר
הַגִּיעָדָר הַמֶּלֶךְ וְהַתְּעִילָה יְעַשְׁוֹת בְּיוֹכָא שְׁבָרוֹ
וְהַפּוֹרָה אֲשֶׁר יִשְׁלְטָה יַהוּדָה וְהַמֶּלֶךְ בְּעַנְאיָהָבָנָה
בְּכָל מִדְינָה תְּהִמְתָּה הַמֶּלֶךְ אֲחִישׁוֹר שֶׁלְיַהְיָה יַד בְּמִכְבְּשָׁי
בְּפִנְיָהָמִכִּינְפְּלָפְחָדָם עַל כָּל הַיְמִינָה וּכְלִישְׁרִי הַמֶּלֶךְ
וְהַפּוֹתָוִיְשׁוֹרְהַמְּרָאָכָה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִנְשָׁאָכָה
פְּחַרְמְרָכִי עַל הַמִּכְנְזָבְנִידָל מְרַדְכִּי בְּבִתְהַמְּרָדוֹ
הַמְּדִינָה תְּכִירָה אֲשֶׁר מְרַדְכִּי הַולָּד וְגַדְלָוִיכְוַה יְהוָה
מִכְתָּרָב וְהַרְגָּנוּאָבָד — וַיַּעֲשֵׂה בְּשַׁנְאָיו